

EBA/GL/2020/05

06/05/2020

Κατευθυντήριες γραμμές

σχετικά με τη μείωση του πιστωτικού κινδύνου για ιδρύματα που εφαρμόζουν την προσέγγιση των εσωτερικών διαβαθμίσεων (ΠΕΔ) με εσωτερικές εκτιμήσεις για τις ζημίες λόγω αθέτησης (LGD)

1. Υποχρεώσεις συμμόρφωσης και υποβολής στοιχείων και αναφορών

Καθεστώς των κατευθυντήριων γραμμών

1. Το παρόν έγγραφο περιέχει κατευθυντήριες γραμμές οι οποίες εκδίδονται βάσει του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010¹. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα πρέπει να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμμορφωθούν με τις κατευθυντήριες γραμμές.
2. Οι κατευθυντήριες γραμμές παρουσιάζουν την άποψη της EAT σχετικά με τις ενδεδειγμένες εποπτικές πρακτικές στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας ή σχετικά με τον τρόπο ορθής εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας σε συγκεκριμένο τομέα. Οι αρμόδιες αρχές, όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, προς τις οποίες απευθύνονται οι κατευθυντήριες γραμμές, θα πρέπει να συμμορφωθούν ενσωματώνοντάς τες δεόντως στις πρακτικές τους (π.χ. τροποποιώντας το νομικό τους πλαίσιο ή τις εποπτικές διαδικασίες τους), συμπεριλαμβανομένων των σημείων στα οποία οι κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται κυρίως στα ιδρύματα.

Απαιτήσεις υποβολής στοιχείων και αναφορών

3. Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010, οι αρμόδιες αρχές πρέπει να γνωστοποιήσουν στην EAT εάν συμμορφώνονται ή προτίθενται να συμμορφωθούν προς τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ή άλλως να εκθέσουν τους λόγους μη συμμόρφωσης, έως τις 28.10.2020. Εάν η προθεσμία γνωστοποίησης παρέλθει άπρακτη, η EAT θεωρεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν συμμορφώνονται. Οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται, με την υποβολή του εντύπου που παρέχεται στον δικτυακό τόπο της EAT, στην ηλεκτρονική διεύθυνση compliance@eba.europa.eu με την επισήμανση «EBA/GL/2020/05». Οι γνωστοποιήσεις θα πρέπει να υποβάλλονται από πρόσωπα δεόντως εξουσιοδοτημένα να γνωστοποιούν τη συμμόρφωση εκ μέρους των αρμόδιων αρχών τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην κατάσταση συμμόρφωσης πρέπει επίσης να αναφέρεται στην EAT.
4. Οι γνωστοποιήσεις δημοσιεύονται στον δικτυακό τόπο της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331 της 15.12.2010, σ. 12).

2. Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

2.1 Αντικείμενο

5. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν τις απαιτήσεις για τη χρήση της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του κεφαλαίου 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όπως προβλέπεται στο άρθρο 108 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απορρέουν επίσης από το τελικό σχέδιο ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της ΕΑΤ σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της ΠΕΔ, ΕΒΑ/RTS/2016/03 (Ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα για τη μεθοδολογία αξιολόγησης της ΠΕΔ), της 21ης Ιουλίου 2016.²

2.2 Πεδίο εφαρμογής

6. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές ισχύουν σε σχέση με την ΠΕΔ σύμφωνα με το κεφάλαιο 3, τίτλος III, τρίτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και, ιδίως, σε ιδρύματα στα οποία έχει επιτραπεί να χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις για LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 του εν λόγω κανονισμού.
7. Συγκεκριμένα, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές καθορίζουν την αναγνώριση της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας (όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο 59 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013) σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 5, το άρθρο 161 παράγραφος 3, το άρθρο 163 παράγραφος 4, το άρθρο 164 παράγραφος 2 και το άρθρο 183 του εν λόγω κανονισμού, καθώς και την αναγνώριση της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας (όπως ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο 58 του εν λόγω κανονισμού) σύμφωνα με τα άρθρα 166 και 181 του εν λόγω κανονισμού.

2.3 Αποδέκτες

8. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές απευθύνονται στις αρμόδιες αρχές που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 περίπτωση i) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα όπως ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Οι παραπομπές στα άρθρα των ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων για τη μεθοδολογία αξιολόγησης της ΠΕΔ θα αντικατασταθούν από παραπομπές στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό για την έγκριση του τελικού σχεδίου ρυθμιστικών τεχνικών προτύπων της ΕΑΤ σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της ΠΕΔ, αμέσως μετά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ.

2.4 Ορισμοί

9. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, οι όροι που χρησιμοποιούνται και ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013, την οδηγία 2013/36/ΕΕ και τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εκτίμηση της PD, την εκτίμηση της LGD και την αντιμετώπιση των ανοιγμάτων με αθέτηση, ΕΒΑ/ΓΛ/2017/16 (Κατευθυντήριες γραμμές της ΕΑΤ σχετικά με την εκτίμηση της PD και την εκτίμηση της LGD), έχουν την ίδια έννοια στις εν λόγω οδηγίες.

3. Εφαρμογή

3.1 Ημερομηνία εφαρμογής

10. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται από την 1η Ιανουαρίου 2022. Τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν ενσωματώσει τις απαιτήσεις των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών στα συστήματα διαβάθμισής τους έως τη συγκεκριμένη ημερομηνία, ωστόσο επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών η δυνατότητα να επισπεύσουν το χρονοδιάγραμμα της εν λόγω μετάβασης.

4. Γενικές διατάξεις

11. Σύμφωνα με το άρθρο 108 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα που εφαρμόζουν την ΠΕΔ χρησιμοποιώντας εσωτερικές εκτιμήσεις για την LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού μπορούν να αναγνωρίσουν τη μείωση του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με κεφάλαιο 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού. Τα ιδρύματα μπορούν να αναγνωρίζουν τη μείωση του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με το κεφάλαιο 4, τίτλος II, τέταρτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, όταν οι εν λόγω απαιτήσεις αναφέρονται στο κεφάλαιο 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού και σύμφωνα με τις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές.
12. Για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, κάθε αναφορά στον όρο «εξασφάλιση» θα πρέπει να νοείται ως αναφορά στη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία εκτός από τη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία που αναφέρεται στο άρθρο 166 παράγραφος 2 και 3 του εν λόγω κανονισμού. Αυτό περιλαμβάνει, ιδίως, χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, εκτός από τις συμβάσεις-πλαίσιο συμψηφισμού και τον συμψηφισμό εντός ισολογισμού. Τα αποτελέσματα μείωσης του πιστωτικού κινδύνου των συμβάσεων-πλαisiού συμψηφισμού και του συμψηφισμού εντός ισολογισμού αντικατοπτρίζονται στην αξία ανοίγματος. Επομένως, για τους τύπους ανοιγμάτων όπου τα ιδρύματα έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις για τις LGD, τα ιδρύματα μπορούν να αναγνωρίζουν χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μόνο όταν η εν λόγω προστασία δεν έχει ήδη αναγνωριστεί στην τιμή ανοίγματος για τις περιπτώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 166 του εν λόγω κανονισμού και σύμφωνα με την παράγραφο 13.
13. Τα αποτελέσματα μείωσης του πιστωτικού κινδύνου του συμψηφισμού εντός ισολογισμού θα πρέπει να αναγνωρίζονται στην αξία ανοίγματος σύμφωνα με το άρθρο 166 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και τα αποτελέσματα μείωσης του πιστωτικού κινδύνου

των συμβάσεων-πλαisiού συμψηφισμού θα πρέπει να αναγνωρίζονται στην αξία ανοίγματος σύμφωνα με το άρθρο 166 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Αναγνωρίζοντας τα αποτελέσματα των συμβάσεων συμψηφισμού εντός ισολογισμού και των συμβάσεων-πλαisiού συμψηφισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη όλες τις απαιτήσεις που σχετίζονται με αυτές τις τεχνικές που ορίζονται στο κεφάλαιο 4, τίτλος II, τρίτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, συμπεριλαμβανομένων των κριτηρίων επιλεξιμότητας και των μεθόδων για την αναγνώριση των αποτελεσμάτων μείωσης του κινδύνου των εν λόγω μέσων.

14. Για τους τύπους ανοιγμάτων για τα οποία έχουν λάβει άδεια να χρησιμοποιούν εσωτερικές εκτιμήσεις LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να αναγνωρίζουν τις επιπτώσεις της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 5, το άρθρο 161 παράγραφος 3, το άρθρο 164 παράγραφοι 2 και 3 και το άρθρο 183 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
15. Τα ιδρύματα μπορούν να αναγνωρίζουν την ασφάλιση πιστώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 14 εάν οι σχετικές τεχνικές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου μπορούν να χαρακτηριστούν ως μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο 59 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Ειδικότερα, τα ιδρύματα μπορούν να αναγνωρίσουν την ασφάλιση πιστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 183 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το άρθρο 183 παράγραφος 2 ή 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 ανάλογα με το εάν η ασφάλιση πιστώσεων λειτουργεί αποτελεσματικά ως εγγύηση ή ως πιστωτικό παράγωγο αντίστοιχα.
16. Η αντιμετώπιση των αξιολογήσεων τρίτων που παρουσιάζονται στις παραγράφους 62 έως 64 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με την εκτίμηση PD και LGD, λαμβάνοντας υπόψη τον ορισμό της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο 57 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, δεν θα πρέπει να θεωρείται μέθοδος αναγνώρισης των επιπτώσεων μείωσης του πιστωτικού κινδύνου και δεν καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής των παρούσων κατευθυντήριων γραμμών. Ειδικότερα, η κατάλληλη εγγύηση που αναφέρεται στην παράγραφο 62 στοιχείο α) των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών αφορά ένα είδος συμβατικής στήριξης που παρέχεται από τρίτο στον οφειλέτη και, ως εκ τούτου, δεν συνιστά τεχνική μείωση του πιστωτικού κινδύνου που χρησιμοποιείται από ένα ίδρυμα υπό την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία 57 και 59 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

5. Απαιτήσεις επιλεξιμότητας

5.1 Απαιτήσεις επιλεξιμότητας για χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία

17. Σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, για τον καθορισμό εσωτερικών απαιτήσεων για την ασφάλεια δικαίου οι οποίες εν γένει συνάδουν με εκείνες που ορίζονται στο κεφάλαιο 4, τμήμα 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού, στον βαθμό που οι εκτιμήσεις LGD λαμβάνουν υπόψη την ύπαρξη εξασφάλισης, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης βάσει της οποίας παρέχεται η εξασφάλιση είναι νομικά αποτελεσματική και εκτελεστή σε όλες τις σχετικές δικαιοδοσίες, παρέχοντας στο ίδρυμα το δικαίωμα ρευστοποίησης ή ανάκτησης της εξασφάλισης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης αθέτησης, πτώχευσης ή αφερεγγυότητας του οφειλέτη και, κατά περίπτωση, του θεματοφύλακα που κατέχει την εξασφάλιση.
18. Σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, για τον καθορισμό εσωτερικών απαιτήσεων για την αποτίμηση της εξασφάλισης οι οποίες εν γένει συνάδουν με εκείνες που ορίζονται στο κεφάλαιο 4, τμήμα 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού, στο βαθμό που οι εκτιμήσεις LGD λαμβάνουν υπόψη την ύπαρξη εξασφάλισης, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- (α) οι κανόνες που διέπουν την επανεκτίμηση της εξασφάλισης, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων και της συχνότητας παρακολούθησης της αξίας της εξασφάλισης, συνάδουν με κάθε τύπο εξασφάλισης και καθορίζονται στις εσωτερικές πολιτικές του ιδρύματος·
 - (β) όταν οι όροι της αγοράς υπόκεινται σε σημαντικές μεταβολές τα ιδρύματα προβαίνουν σε συχνότερη παρακολούθηση.
19. Για τους σκοπούς του άρθρου 55 των ΡΤΠ σχετικά με τη μεθοδολογία αξιολόγησης της ΠΕΔ και για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις γενικές αρχές σχετικά με την εξασφάλιση δικαίου και την αποτίμηση της εξασφάλισης στις παραγράφους 17 και 18, οι εσωτερικές απαιτήσεις για ασφάλεια δικαίου και αποτίμηση εξασφάλισης που καθορίζονται από τα ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 πρέπει να είναι απολύτως σύμφωνες με τις ακόλουθες απαιτήσεις του κεφαλαίου 4, τμήμα 3, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού:
- (α) Για χρηματοοικονομικές εξασφαλίσεις, θα πρέπει να είναι συνεπείς με το άρθρο 207 παράγραφος 3 και το άρθρο 207 παράγραφος 4 στοιχείο δ) του εν λόγω κανονισμού.

- (β) Για την εξασφάλιση ακινήτων και για ανοίγματα μισθώσεων που αντιμετωπίζονται ως εξασφαλισμένα όταν το μισθωμένο περιουσιακό στοιχείο είναι ακίνητη περιουσία, θα πρέπει να συνάδουν με το άρθρο 208 παράγραφοι 2 και 3 του εν λόγω κανονισμού.

Για τους σκοπούς της αποτίμησης της εξασφάλισης ακινήτων και του ελέγχου της αξίας της υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 208 παράγραφος 3 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν τα ακόλουθα:

- (i) Η εξασφάλιση με ακίνητα αποτιμάται από ανεξάρτητο εκτιμητή στην αγοραία ή σε μικρότερη από αυτήν αξία. Στα κράτη μέλη που έχουν προβλέψει στις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις τους αυστηρά κριτήρια για την εκτίμηση της αξίας του ενυπόθηκου ακινήτου, το ακίνητο μπορεί να αποτιμάται από ανεξάρτητο εκτιμητή στην αξία του ενυπόθηκου ακινήτου ή σε μικρότερη αξία. Τα ιδρύματα θα πρέπει να απαιτούν από τον ανεξάρτητο εκτιμητή να μην λαμβάνει υπόψη κερδοσκοπικά στοιχεία κατά την εκτίμηση της αξίας των ενυπόθηκων ακινήτων.
 - (ii) Ο ανεξάρτητος εκτιμητής τεκμηριώνει την αγοραία αξία ή την αξία του ενυπόθηκου ακινήτου με διαφανή και σαφή τρόπο.
 - (iii) Η αξία της εξασφάλισης είναι η αγοραία αξία ή η αξία ενυπόθηκου ακινήτου μειωμένη, κατά περίπτωση, ώστε να αντικατοπτρίζει το αποτέλεσμα της παρακολούθησης και να λαμβάνονται υπόψη τυχόν προηγούμενες απαιτήσεις επί του ακινήτου.
 - (iv) Ο ανεξάρτητος εκτιμητής θα πρέπει να διαθέτει τα απαραίτητα προσόντα, ικανότητα και εμπειρία για την εκτέλεση μιας αποτίμησης και θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τη διαδικασία λήψης πιστωτικών αποφάσεων. Εφόσον ένας υπάλληλος του ιδρύματος πληροί όλες τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις, ο εν λόγω υπάλληλος μπορεί να θεωρηθεί ανεξάρτητος εκτιμητής.
- (γ) Για τις απαιτήσεις, θα πρέπει να είναι συνεπείς με το άρθρο 209 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού. Η αξία της απαίτησης θα πρέπει να ισούται με το εισπρακτέο ποσό των απαιτήσεων.
- (δ) Για άλλες εμπράγματα εξασφαλίσεις και για ανοίγματα μισθώσεων που αντιμετωπίζονται ως εξασφαλισμένα όταν το μισθωμένο περιουσιακό στοιχείο είναι οτιδήποτε πλην ακίνητης περιουσίας, θα πρέπει να συνάδουν με το άρθρο 210 στοιχεία α) και ζ) του εν λόγω κανονισμού. Για τους σκοπούς της διεξαγωγής αποτίμησης και επανεκτίμησης της εξασφάλισης σύμφωνα με το άρθρο 210 στοιχεία ζ) του εν λόγω κανονισμού, τα ιδρύματα θα πρέπει να αποτιμούν την εμπράγματη εξασφάλιση στην αγοραία αξία της, η οποία θα πρέπει να είναι το εκτιμώμενο ποσό για το οποίο θα ανταλλάσσεται η εξασφάλιση κατά την ημερομηνία αποτίμησης

μεταξύ ενός ενδιαφερόμενου αγοραστή και ενός ενδιαφερόμενου πωλητή σε μια συναλλαγή υπό κανονικές συνθήκες ανταγωνισμού.

- (ε) Για άλλη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, θα πρέπει να συνάδουν με το άρθρο 212 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 212 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του εν λόγω κανονισμού.

20. Τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν νομική γνωμοδότηση που να επιβεβαιώνει τη νομική αποτελεσματικότητα και την εκτελεστότητα της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης σε όλες τις σχετικές δικαιοδοσίες για τους σκοπούς της παραγράφου 17. Η εν λόγω νομική γνωμοδότηση θα πρέπει:

- (α) να διενεργείται τουλάχιστον για κάθε τύπο συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης· και
- (β) να παρέχεται σε γραπτή μορφή από νομικό σύμβουλο. Σε περίπτωση που ο νομικός σύμβουλος είναι υπάλληλος του ιδρύματος, ο νομικός σύμβουλος θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τη διαδικασία λήψης πιστωτικών αποφάσεων στην οποία οφείλεται η δημιουργία ή η ανανέωση των υπό εξέταση ανοιγμάτων.

21. Για τους σκοπούς της παραγράφου 20, τα ιδρύματα μπορούν να βασίζονται σε μία μόνο νομική γνωμοδότηση σε σχέση με πολλαπλές συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης, όταν αυτή σχετίζεται με την ίδια ισχύουσα νομοθεσία. Τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν πρόσθετη νομική γνωμοδότηση σχετικά με οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση των όρων της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης που θα μπορούσε να επηρεάσει τη νομική αποτελεσματικότητα και την εκτελεστότητα της συγκεκριμένης συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης. Τουλάχιστον, οι τροποποιήσεις στο νομικό πλαίσιο που ισχύει για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης και την εφαρμογή της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης σε άλλους τύπους ανοιγμάτων ή σε οφειλέτες που ταξινομούνται σε άλλες κατηγορίες ανοίγματος ή σε άλλους τύπους οφειλετών, δηλαδή μεμονωμένα άτομα ή νομικά πρόσωπα, πρέπει πάντα να θεωρούνται περιπτώσεις ουσιαστικής τροποποίησης των όρων της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης.

22. Για τους σκοπούς της παραγράφου 20, τα ιδρύματα μπορούν να βασίζονται σε μία μόνο νομική γνωμοδότηση η οποία καλύπτει πολλές δικαιοδοσίες. Ειδικότερα, όταν υπάρχουν διεθνείς κανονισμοί με τη μορφή διεθνούς δικαίου ή άλλη μορφή διεθνούς συμφωνίας, η νομική γνωμοδότηση μπορεί να εκτείνεται σε ορισμένες ή σε όλες τις δικαιοδοσίες όπου εκδίδονται οι εν λόγω κανονισμοί. Σε αυτή την περίπτωση, η νομική γνωμοδότηση θα πρέπει τουλάχιστον:

- (α) να εξετάζει εάν οι κανονισμοί διασφαλίζουν τη νομική αποτελεσματικότητα και εκτελεστότητα της εξασφάλισης σε όλες τις δικαιοδοσίες στις οποίες ισχύουν οι κανονισμοί·

- (β) να προσδιορίζει σαφώς όλες τις δικαιοδοσίες στις οποίες ισχύουν οι κανονισμοί·
 - (γ) να προσδιορίζει σαφώς όλες τις μορφές εξασφάλισης που υπόκεινται στους κανονισμούς.
23. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι λαμβάνουν τη νομική γνωμοδότηση ή γνωμοδοτήσεις σύμφωνα με την παράγραφο 20, επιβεβαιώνοντας ότι η συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης βάσει της οποίας παρέχεται η άλλη εμπράγματο εξασφάλιση είναι νομικά αποτελεσματική και εκτελεστή τουλάχιστον στις ακόλουθες δικαιοδοσίες:
- (α) στη δικαιοδοσία της οποίας η νομοθεσία διέπει τη συμφωνία παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης·
 - (β) εάν υπάρχει δημόσιο μητρώο για τον τύπο της εξασφάλισης, στη δικαιοδοσία στην οποία έχει καταχωρηθεί η εξασφάλιση· διαφορετικά, στη δικαιοδοσία στην οποία έχει συσταθεί ο κύριος της εξασφάλισης ή στον τόπο κατοικίας εάν ο κύριος της εξασφάλισης είναι φυσικό πρόσωπο·
 - (γ) εάν θεωρούνται σχετικές για μια δεδομένη εξασφάλιση, στις δικαιοδοσίες στις οποίες έχουν συσταθεί το ίδρυμα και ο οφειλέτης· σε κάθε περίπτωση, εάν ο οφειλέτης είναι φυσικό πρόσωπο, στη δικαιοδοσία του τόπου κατοικίας του/της.
 - (δ) στη δικαιοδοσία στην οποία είναι πιθανότερο να ρευστοποιηθεί η εξασφάλιση εάν αυτό κρίνεται απαραίτητο·
 - (ε) σε οποιαδήποτε άλλη δικαιοδοσία, εάν θεωρείται σχετική για μια δεδομένη εξασφάλιση.

5.2 Απαιτήσεις επιλεξιμότητας για μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία

24. Για τους σκοπούς του άρθρου 183 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν νομική γνωμοδότηση που θα επιβεβαιώνει ότι η ρύθμιση μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας είναι νομικά αποτελεσματική και εκτελεστή σε όλες τις σχετικές δικαιοδοσίες. Η εν λόγω νομική γνωμοδότηση θα πρέπει:
- (α) να διενεργείται τουλάχιστον για κάθε τύπο μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας· και
 - (β) να παρέχεται σε γραπτή μορφή από νομικό σύμβουλο. Σε περίπτωση που ο νομικός σύμβουλος είναι υπάλληλος του ιδρύματος, ο νομικός σύμβουλος θα πρέπει να είναι ανεξάρτητος από τη διαδικασία λήψης πιστωτικών αποφάσεων στην οποία οφείλεται η δημιουργία ή η ανανέωση των υπό εξέταση ανοιγμάτων.

25. Για τους σκοπούς της παραγράφου 24, τα ιδρύματα μπορούν να βασίζονται σε μία μόνο νομική γνωμοδότηση σε σχέση με τις ρυθμίσεις μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, όταν αυτή σχετίζεται με την ίδια ισχύουσα νομοθεσία. Τα ιδρύματα θα πρέπει να λαμβάνουν πρόσθετη νομική γνωμοδότηση σχετικά με οποιαδήποτε ουσιαστική τροποποίηση των όρων της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης που θα μπορούσε να επηρεάσει τη νομική αποτελεσματικότητα και την εκτελεστότητα της ρύθμισης της συγκεκριμένης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας. Τουλάχιστον, οι τροποποιήσεις στο νομικό πλαίσιο που ισχύει για τη ρύθμιση μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας και την εφαρμογή της εν λόγω ρύθμισης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας σε άλλους τύπους ανοιγμάτων ή στη χρήση εγγυητών που ταξινομούνται σε άλλες κατηγορίες ανοίγματος ή σε άλλους τύπους εγγυητών, δηλαδή μεμονωμένα άτομα ή νομικά πρόσωπα, θα πρέπει πάντα να θεωρούνται περιπτώσεις ουσιαστικής τροποποίησης των όρων της συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής εξασφάλισης.

6. Αποτελέσματα της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου

6.1 Αποτελέσματα της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας

26. Τα ιδρύματα μπορεί να αναγνωρίζουν τα αποτελέσματα της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας πλην των συμβάσεων-πλαisiού συμψηφισμού και του συμψηφισμού εντός ισολογισμού, όπως ορίζεται στην παράγραφο 12 για τους σκοπούς του άρθρου 181 παράγραφος 1 στοιχεία γ) έως ζ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
27. Για τους σκοπούς της αναγνώρισης των αποτελεσμάτων της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου των συμβάσεων-πλαisiού συμψηφισμού σύμφωνα με το άρθρο 166 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν την πλήρως προσαρμοσμένη τιμή ανοίγματος (E^*) που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 220 παράγραφος 3 ή το άρθρο 221 παράγραφος 6 του εν λόγω κανονισμού ως η αξία ανοίγματος κατά τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών και των ποσών αναμενόμενης ζημίας.
28. Για τους σκοπούς της αναγνώρισης των αποτελεσμάτων της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου των συμβάσεων συμψηφισμού εντός ισολογισμού σύμφωνα με το άρθρο 166 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν την E^* που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 223 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού ως η αξία ανοίγματος κατά τον υπολογισμό των σταθμισμένων ως προς τον κίνδυνο ποσών και των ποσών αναμενόμενης ζημίας.
29. Για τους σκοπούς της εκτίμησης της LGD, όπως αναφέρεται στο άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και σύμφωνα με την παράγραφο 131 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με την εκτίμηση PD και LGD, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την πραγματική LGD για κάθε άνοιγμα που καλύπτεται από μια σύμβαση-πλαisiό συμψηφισμού ή σύμβαση συμψηφισμού εντός ισολογισμού ως τον λόγο της οικονομικής ζημίας προς το εναπομένον ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης τη στιγμή της αθέτησης που υπολογίζεται ως E^* σύμφωνα με την παράγραφο 27 ή 28. Τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν την οικονομική ζημία με βάση το εν λόγω εναπομένον ποσό ενώ δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται καμία ταμειακή ροή από συμψηφισμό ως είσπραξη απαιτήσεων μετά την αθέτηση της οικονομικής ζημίας. Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 131 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για την εκτίμηση PD και LGD, είναι σημαντικό να υπενθυμιστεί ότι το εναπομένον ποσό της πιστωτικής υποχρέωσης τη στιγμή της αθέτησης που υπολογίζεται ως E^* πρέπει να περιλαμβάνει οποιοδήποτε ποσό κεφαλαίου, τόκου ή προμήθειας που εκτελέστηκε έως τώρα.

30. Για τους σκοπούς της αναγνώρισης των αποτελεσμάτων της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, τα κριτήρια που καθορίζονται από τα ιδρύματα για την προσαρμογή των εκτιμήσεων LGD θα πρέπει:

- (α) να μην οδηγούν σε μείωση της αξίας των εκτιμήσεων των LGD όταν η εξασφάλιση αποτελεί υποχρέωση του οφειλέτη που έχει την ίδια προτεραιότητα με την υποχρέωση που ο οφειλέτης διατηρεί έναντι του ιδρύματος·
- (β) για απαιτήσεις πλην των απαιτήσεων πρώτης τάξης, εξετάζονται κατάλληλα τα αποτελέσματα των εκτιμήσεων για τις LGD της θέσης μειωμένης εξασφάλισης του ιδρύματος σε σχέση με την εξασφάλιση·
- (γ) για άλλες εμπράγματα ασφάλειες, εξετάζεται δεόντως ηπιθανή θέση της εξασφάλισης κατά τη διάρκεια ζωής του δανείου και η επίδρασή της στην πιθανή αδυναμία των ιδρυμάτων να αποκτήσουν ταχέως τον έλεγχο της ασφάλειάς τους και να τη ρευστοποιήσουν σύμφωνα με το άρθρο 181 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013·

6.2 Αποτελέσματα της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας

31. Τα ιδρύματα μπορούν να αναγνωρίζουν τα αποτελέσματα της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας χρησιμοποιώντας μία από τις ακόλουθες μεθόδους:

- (α) προσαρμογή των εκτιμήσεων PD ή LGD σύμφωνα με το άρθρο 160 παράγραφος 5, το άρθρο 161 παράγραφος 3 και το άρθρο 164 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, βάσει των κριτηρίων που καθορίζονται από τα ιδρύματα σύμφωνα με το άρθρο 183 παράγραφος 2 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 χρησιμοποιώντας, ειδικότερα, μία από τις ακόλουθες προσεγγίσεις:
 - (i) ανεξάρτητα από την προσέγγιση που εφαρμόζεται σε συγκρίσιμα ανεξάρτητα ανοίγματα έναντι του εγγυητή, προσαρμογή βαθμίδων, ομάδων ή εκτιμήσεων LGD, συμπεριλαμβανομένων των LGD σε αθέτηση και της EL_{BE} , λαμβάνοντας υπόψη τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία κατά την εκτίμηση των παραμέτρων κινδύνου, όπως ορίζεται περαιτέρω στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (δηλ. τη μέθοδο του υποδείγματος)·
 - (ii) όταν τα συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή αντιμετωπίζονται, ή πρόκειται να αντιμετωπιστούν, βάσει της ΠΕΔ με ή χωρίς εσωτερικές εκτιμήσεις LGD και συντελεστές μετατροπής, την αντικατάσταση των παραμέτρων κινδύνου PD και LGD του υποκείμενου ανοίγματος με τις αντίστοιχες PD και LGD ενός συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή, όπως ορίζεται περαιτέρω στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές (δηλ. την μέθοδο αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου)·

- (iii) ανεξάρτητα από την προσέγγιση που εφαρμόζεται σε συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή, την προσαρμογή των βαθμίδων, ομάδων ή εκτιμήσεων LGD, συμπεριλαμβανομένων των LGD σε αθέτηση και της EL_{BE}, κατά την εφαρμογή παραμέτρων κινδύνου παρακάμπτοντας τη διαδικασία ταξινόμησης σε βαθμίδες σύμφωνα με το άρθρο 172 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το τμήμα 8.2 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT για την εκτίμηση PD και LGD (δηλ. την παράκαμψη).
- (β) εάν το ίδρυμα εφαρμόζει την τυποποιημένη μέθοδο για συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή, και δεν αναγνωρίζει τα αποτελέσματα μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας στις εκτιμήσεις PD και LGD σύμφωνα με το στοιχείο α), τη χρήση του συντελεστή στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζεται σύμφωνα με την τυποποιημένη μέθοδο σύμφωνα με το άρθρο 183 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 (δηλαδή την μέθοδο αντικατάστασης της στάθμισης κινδύνου).
- (γ) τον υπολογισμό του σταθμισμένου ως προς τον κίνδυνο ποσού σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 3, το άρθρο 154 παράγραφος 2, το άρθρο 161 παράγραφος 4 και το άρθρο 164 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013).
32. Τα ιδρύματα θα πρέπει να διαθέτουν σαφείς πολιτικές για την αξιολόγηση των επιπτώσεων της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας στις παραμέτρους κινδύνου. Οι πολιτικές θα πρέπει να είναι συνεπείς με τις εσωτερικές πρακτικές διαχείρισης κινδύνου και θα πρέπει να αντικατοπτρίζουν τις απαιτήσεις του άρθρου 183 παράγραφος 2 και του άρθρου 183 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές. Τα ιδρύματα θα πρέπει να περιλαμβάνουν στις εν λόγω πολιτικές μια σαφή διευκρίνιση όσον αφορά το ποια από τις συγκεκριμένες μεθόδους που περιγράφονται στην παράγραφο 31 χρησιμοποιείται για κάθε σύστημα διαβάθμισης και θα πρέπει να εφαρμόζουν τις εν λόγω πολιτικές με διαχρονική συνέπεια.
33. Μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία που δεν πληροί τις προϋποθέσεις για εγγυητές και εγγυήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 183 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και στο τμήμα 5.2 αυτών των κατευθυντήριων γραμμών δεν θα πρέπει να αναγνωρίζονται χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε από τις μεθόδους που καθορίζονται στην παράγραφο 31. Για σκοπούς εκτίμησης της LGD, οι ταμειακές ροές που λαμβάνονται από την άσκηση της μη επιλέξιμης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν να είχαν ληφθεί χωρίς τη χρήση μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας. Ανεξάρτητα από την εν λόγω αντιμετώπιση, τα ιδρύματα θα πρέπει να συλλέγουν τις πληροφορίες σχετικά με την πηγή των ταμειακών ροών που σχετίζεται με μη επιλέξιμες μη χρηματοδοτούμενες πιστωτικές προστασίες και να τις καταθέτουν κατάλληλα. Τα ιδρύματα θα πρέπει να παρακολουθούν σε τακτική βάση τα επίπεδα των εν λόγω ταμειακών ροών, καθώς και τον βαθμό στον οποίο χρησιμοποιούνται τα σχετικά είδη μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας. Όπου κρίνεται αναγκαίο, τα ιδρύματα θα πρέπει να προβαίνουν σε

κατάλληλες προσαρμογές για την αποφυγή τυχόν συστηματικού σφάλματος (μεροληψίας) στις εκτιμήσεις της PD και της LGD.

34. Όταν τα ιδρύματα υιοθετούν τη μέθοδο του υποδείγματος που ορίζεται στην παράγραφο 31(α)(i), θα πρέπει να εξετάζουν και, κατά περίπτωση, να λαμβάνουν υπόψη στις εκτιμήσεις της LGD με συντηρητικό τρόπο τα ακόλουθα στοιχεία:

- (α) οποιαδήποτε αναντιστοιχία νομισμάτων μεταξύ της υποκείμενης υποχρέωσης και της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας·
- (β) τον βαθμό στον οποίο η ικανότητα του εγγυητή να εκπληρώσει τη συμβατική υποχρέωση βάσει της μη χρηματοδοτούμενης συμφωνίας πιστωτικής προστασίας σχετίζεται με την ικανότητα εξόφλησης του οφειλέτη·
- (γ) το καθεστώς αθέτησης του εγγυητή και την προκύπτουσα μειωμένη ικανότητα εκπλήρωσης της συμβατικής υποχρέωσης στο πλαίσιο της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας.

35. Όταν τα ιδρύματα υιοθετούν τη μέθοδο του υποδείγματος που ορίζεται στην παράγραφο 31(α)(i), η μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία μπορεί να θεωρηθεί ως παράγοντας κινδύνου στο σύστημα πιστοληπτικής διαβάθμισης. Συγκεκριμένα, μπορεί να αποτελείται από:

- (α) προσαρμογή μόνο των εκτιμήσεων LGD σύμφωνα με την ιστορική εμπειρία που σχετίζεται με τα παρατηρούμενα αποτελέσματα μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας στις πραγματοποιηθείσες LGD, συμπεριλαμβανομένων των πραγματοποιηθεισών εισπράξεων και του σημαντικού κόστους που σχετίζεται με την άσκηση της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας·
- (β) η προσαρμογή τόσο των εκτιμήσεων PD και LGD, όπου τα ιδρύματα μπορούν να παρέχουν εμπειρικά στοιχεία ότι η ύπαρξη της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας έχει αντίκτυπο στην PD του οφειλέτη και αποδεικνύει ότι η ταυτόχρονη προσαρμογή των εκτιμήσεων PD και LGD δεν οδηγεί σε διπλό υπολογισμό των αποτελεσμάτων της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας ή στην υποτίμηση της αναμενόμενης ζημίας.

Η μόνη προσαρμογή των εκτιμήσεων PD θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να θεωρείται ακατάλληλη.

36. Τα ιδρύματα μπορούν να υιοθετήσουν την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου που ορίζεται στην παράγραφο 31(α)(ii) μόνο όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) η μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία είναι επιλέξιμη σύμφωνα με τα σχετικά κριτήρια για τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία που ορίζονται στο κεφάλαιο 4, τίτλος II, τρίτο μέρος του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013.
 - (β) το ίδρυμα μπορεί εύλογα να αναμένει ότι οι άμεσες δαπάνες άσκησης της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας είναι αμελητέες σε σχέση με το ποσό που καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία.
 - (γ) ο εγγυητής δεν είναι σε κατάσταση αθέτησης.
37. Όταν τα ιδρύματα υιοθετούν την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου ή την προσέγγιση αντικατάστασης της στάθμισης κινδύνου που καθορίζεται στην παράγραφο 31(α)(ii) και 31(β) αντίστοιχα, θα πρέπει:
- (α) να συλλέγουν και να αποθηκεύουν πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά και την επίδοση του οφειλέτη και το άνοιγμα και να χρησιμοποιούν τις εν λόγω πληροφορίες για την εκτίμηση της PD του οφειλέτη σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της EAT σχετικά με τις εκτιμήσεις της PD και της LGD.
 - (β) για σκοπούς εσωτερικής διαχείρισης κινδύνων, να εξετάζουν χωριστά τα άμεσα ανοίγματα σε εγγυητές και ανοίγματα που εξασφαλίζονται από μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία που παρέχεται από τις εν λόγω οντότητες.
 - (γ) να καθορίζουν ένα χωριστό πεδίο εφαρμογής των μοντέλων LGD και να υπολογίζουν χωριστά τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου για τον τύπο των εγγυημένων ανοιγμάτων ή τμημάτων των ανοιγμάτων των οποίων οι παράμετροι κινδύνου PD και LGD αντικαθίστανται ή στα οποία αποδίδεται ο συντελεστής στάθμισης κινδύνου του εγγυητή. Για τα εγγυημένα ανοίγματα ή μέρη των ανοιγμάτων που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της προσέγγισης αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου ή της προσέγγισης αντικατάστασης της στάθμισης κινδύνου, τα ιδρύματα δεν υποχρεούνται να εκτιμούν μόνο τις LGD των συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι των εγγυητών εάν εγκρίνουν την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου.
38. Για τους σκοπούς της παραγράφου 37, εάν μια δεδομένη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία δεν καλύπτει πλήρως το αρχικό άνοιγμα, τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να αναθέσουν στο μέρος του ανοίγματος που δεν καλύπτεται από τη δεδομένη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία τις εκτιμήσεις PD και LGD που ισχύουν για το αρχικό άνοιγμα χωρίς να αναγνωρίζεται το αποτέλεσμα της δεδομένης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας. Επιπλέον, για τους σκοπούς του υπολογισμού της πραγματοποιηθείσας LGD που ισχύει για το μέρος του ανοίγματος που δεν καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, τα ιδρύματα θα πρέπει να κατανέμουν τις ταμειακές ροές και το κόστος με τον ακόλουθο τρόπο:

- (α) Οι ταμειακές ροές που λαμβάνονται από τον εγγυητή θα πρέπει να κατανέμονται στο εγγυημένο μέρος του ανοίγματος, ενώ οι ταμειακές ροές που προέρχονται από οποιαδήποτε άλλη πηγή πρέπει να κατανέμονται στο μέρος του ανοίγματος που δεν καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία. Στην περίπτωση ανοιγμάτων που τυγχάνουν επίσης χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, οι ταμειακές ροές που σχετίζονται με τη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία θα πρέπει να κατανέμονται στο μέρος του ανοίγματος που καλύπτεται από την εν λόγω χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στην παράγραφο 46.
- (β) Το έμμεσο κόστος θα πρέπει να κατανέμεται στα διάφορα μέρη του ανοίγματος σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στην παράγραφο 113 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τις εκτιμήσεις της PD και της LGD.
- (γ) Το έμμεσο κόστος που συνδέεται άμεσα με την άσκηση της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας θα πρέπει να κατανέμεται στο εγγυημένο μέρος των ανοιγμάτων, ενώ οποιοδήποτε άλλο άμεσο κόστος θα πρέπει να κατανέμεται στο μέρος του ανοίγματος που δεν καλύπτεται από την μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία. Στην περίπτωση ανοιγμάτων που τυγχάνουν επίσης χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, το άμεσο κόστος που σχετίζεται με την πραγματοποίηση της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας θα πρέπει να κατανέμεται στο εγγυημένο μέρος του ανοίγματος, σύμφωνα με τις οδηγίες που παρέχονται στην παράγραφο 46.
39. Όταν τα ιδρύματα υιοθετούν την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου και ο οφειλέτης είναι σε αθέτηση, ισχύουν τα ακόλουθα:
- (α) Η στάθμιση κινδύνου του εγγυημένου μέρους του ανοίγματος θα πρέπει να είναι εκείνη του συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή που δεν αθέτησε.
- (β) Η αναμενόμενη ζημία του εγγυημένου μέρους του ανοίγματος θα πρέπει να είναι εκείνη του συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή που δεν αθέτησε.
- (γ) Όταν ο εγγυητής παραμένει σε κατάσταση μη αθέτησης, το εγγυημένο μέρος του ανοίγματος θα πρέπει να θεωρείται ότι βρίσκεται σε αθέτηση για τους σκοπούς του υπολογισμού του υπερβάλλοντος ποσού ή υστέρησης ΠΕΔ σύμφωνα με το άρθρο 159 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και το τμήμα 8.4 των κατευθυντήριων γραμμών της EAT σχετικά με τις εκτιμήσεις PD και LGD.
40. Όταν τα ιδρύματα εφαρμόζουν την προσέγγιση της αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου, τα άλλα μέσα ποσοτικής επικύρωσης που απαιτούνται από το άρθρο 185 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 θα πρέπει να περιλαμβάνουν σύγκριση της αναμενόμενης απώλειας συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή με τα παρατηρούμενα ποσοστά ζημίας των υποκείμενων ανοιγμάτων ή μερών των ανοιγμάτων

έναντι οφειλετών που αθέτησαν και τα οποία θεωρήθηκαν εγγυημένα πριν από τη στιγμή της αθέτησης.

41. Όταν τα ιδρύματα προσαρμόζουν τις παραμέτρους κινδύνου σε μεμονωμένες περιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία χρησιμοποιώντας παρακάμψεις σύμφωνα με την παράγραφο 31(α)(iii), τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να αιτιολογήσουν ότι η φύση και τα χαρακτηριστικά της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας δεν επιτρέπουν τη χρήση μεθόδων που περιγράφονται στην παράγραφο 31(α)(i), 31(α)(ii) ή 31(β) να αντικατοπτρίζουν τα αποτελέσματα της μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας.
42. Όταν τα ιδρύματα υιοθετούν μία από τις προσεγγίσεις που περιγράφονται στην παράγραφο 31(α) και οι εκτιμήσεις που προκύπτουν συνεπάγονται χαμηλότερο συντελεστή στάθμισης κινδύνου από τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου που θα εφαρμοζόταν σε ένα διαφορετικά πανομοιότυπο άνοιγμα για το οποίο το ίδρυμα δεν έχει μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, ο τελικός συντελεστής στάθμισης κινδύνου δεν μπορεί να είναι χαμηλότερος από τη στάθμιση κινδύνου ενός συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 3 και το άρθρο 164 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, δηλαδή ισχύει το κατώτατο όριο στάθμισης κινδύνου.
43. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της προσέγγισης αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου και του υπολογισμού του κατώτατου ορίου στάθμισης κινδύνου, όταν τα ιδρύματα δεν έχουν λάβει την άδεια της αρμόδιας αρχής να χρησιμοποιήσουν εσωτερικές εκτιμήσεις LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 για συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τιμές LGD που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 161 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού για να αντλήσουν το LGD συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή.
44. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της προσέγγισης αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου και του υπολογισμού του κατώτατου ορίου στάθμισης κινδύνου, η αξία της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας θα πρέπει να είναι η ακόλουθη:
 - (α) Η αξία της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας θα πρέπει να προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 233 και το άρθρο 239 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013. Τυχόν δυνητική αναντιστοιχία ληκτότητας θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην προσαρμοσμένη αξία της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας σύμφωνα με το άρθρο 239 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού, ενώ η ληκτότητα συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή θα πρέπει να είναι η ίδια με τη ληκτότητα του ανοίγματος έναντι του οφειλέτη.
 - (β) Εάν η μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία καλύπτει την αξία του ανοίγματος που απομένει μετά τη δίωξη του οφειλέτη και, εάν χρειάζεται, τυχόν άλλες μορφές μείωσης του πιστωτικού κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να εκτιμούν την αξία της προστασίας βάσει της προηγούμενης εμπειρίας με συντηρητικό τρόπο.

- (γ) Η αξία της μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας που πληροί τις απαιτήσεις του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 215 παράγραφος 1 στοιχείο α) ή του άρθρου 215 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 μπορεί να είναι το μέγιστο ποσό που έχει αναλάβει να καταβάλει ο πάροχος προστασίας σε περίπτωση αθέτησης ή μη πληρωμής του δανειολήπτη ή εάν προκύψουν άλλα συγκεκριμένα πιστωτικά γεγονότα.
45. Τα ιδρύματα πρέπει να υπολογίζουν το κατώτατο όριο στάθμισης κινδύνου με τον ακόλουθο τρόπο:
- (α) Όταν το άνοιγμα τυγχάνει πολλαπλής μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, με την οποία παρέχεται προστασία σε διαφορετικά μέρη του ανοίγματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν το κατώτατο όριο στάθμισης κινδύνου ως τον σταθμισμένο ως προς το άνοιγμα μέσο όρο των συντελεστών στάθμισης κινδύνου συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι κάθε εγγυητή.
- (β) Όταν το άνοιγμα τυγχάνει πολλαπλής μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, με την οποία παρέχονται δύο ή περισσότερες προστασίες στο ίδιο μέρος του ανοίγματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να υπολογίζουν το κατώτατο όριο στάθμισης κινδύνου για το εν λόγω μέρος του ανοίγματος ως τον χαμηλότερο των συντελεστών στάθμισης κινδύνου κάθε συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή. Κατά τον υπολογισμό κάθε συντελεστή στάθμισης κινδύνου, η LGD ενός συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι κάθε εγγυητή μπορεί να λάβει υπόψη το αποτέλεσμα άλλης υφιστάμενης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας.
- (γ) Σε περίπτωση που οποιοδήποτε μέρος του ανοίγματος δεν καλύπτεται από καμία μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, τα ιδρύματα θα πρέπει να αποδίδουν σε αυτό το μέρος του ανοίγματος τον συντελεστή στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζεται για το εν λόγω άνοιγμα έναντι του οφειλέτη χωρίς καμία μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία· σε αυτήν την περίπτωση, θα πρέπει να υπολογίζουν το κατώτατο όριο της στάθμισης κινδύνου ως τον σταθμισμένο ως προς το άνοιγμα μέσο όρο του συντελεστή στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζεται στο μέρος του ανοίγματος που καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία και του συντελεστή στάθμισης κινδύνου που εφαρμόζεται για το υπόλοιπο μέρος του ανοίγματος.
- (δ) Για τους σκοπούς του υπολογισμού του σταθμισμένου ως προς το άνοιγμα συντελεστή στάθμισης κινδύνου σύμφωνα με τα σημεία ((α) και (γ)), κάθε συντελεστής στάθμισης κινδύνου θα πρέπει να υπολογίζεται ξεχωριστά και να σταθμίζεται από το σχετικό μερίδιο της αξίας ανοίγματος.
46. Για τους σκοπούς της παραγράφου 45 και για την αναγνώριση των επιπτώσεων των πολλαπλών τεχνικών μείωσης του πιστωτικού κινδύνου σύμφωνα με τις προσεγγίσεις που

καθορίζονται στην παράγραφο 31, θα πρέπει να πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (α) Τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν σαφείς πολιτικές για την κατανομή, την ακολουθία και την αναγνώριση της χρηματοδοτούμενης και μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας, οι οποίες θα συνάδουν με την εσωτερική διαδικασία ανάκτησης και είσπραξης.
- (β) Τα ιδρύματα δεν θα πρέπει να αναγνωρίζουν δύο φορές τις επιπτώσεις της ίδιας μείωσης πιστωτικού κινδύνου· για παράδειγμα, κατά την κατανομή της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας μεταξύ του μέρους του ανοίγματος που καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία και του μέρους του ανοίγματος που δεν καλύπτεται από τη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται διπλή αναγνώριση της χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας.
- (γ) Τα ιδρύματα θα πρέπει να εφαρμόζουν τις προσεγγίσεις με συνέπεια· ως εκ τούτου:
 - (i) Χωρίζοντας το μέρος του ανοίγματος που καλύπτεται από μια δεδομένη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία σε δύο μέρη και εφαρμόζοντας στο ένα μέρος την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου ή την προσέγγιση αντικατάστασης στάθμισης κινδύνου και στο άλλο μέρος δεν θα πρέπει να επιτρέπεται η μέθοδος του υποδείγματος.
 - (ii) Σε περιπτώσεις πολλαπλής μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας που καλύπτει, τουλάχιστον εν μέρει, το ίδιο μέρος του ανοίγματος, τα ιδρύματα θα πρέπει να καθορίζουν κατάλληλα κριτήρια για να επιλέγουν ποια μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία θα χρησιμοποιήσουν για την αντικατάσταση των παραμέτρων κινδύνου. Τα εν λόγω κριτήρια θα πρέπει να περιγράφονται στις εσωτερικές πολιτικές που καθορίζονται από τα ιδρύματα για την προσαρμογή των εκτιμήσεων PD και LGD σύμφωνα με την παράγραφο 38. Με την επιφύλαξη του υποσημείου (i), τα ιδρύματα επιτρέπεται να χωρίζουν το μέρος του ανοίγματος που καλύπτεται από δεδομένη μη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία σε δύο μέρη και να εφαρμόζουν στο ένα μέρος την προσέγγιση αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα τις επιπτώσεις του υπόλοιπου μέρους μιας δεδομένης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας κατά την εφαρμογή της προσέγγισης αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου με τις άλλες υφιστάμενες μη χρηματοδοτούμενες πιστωτικές προστασίες· ειδικότερα, το αποτέλεσμα της μείωσης του κινδύνου του υπόλοιπου μέρους μιας δεδομένης μη χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας μπορεί να ληφθεί υπόψη στην LGD συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι των άλλων υφιστάμενων εγγυητών σύμφωνα με την παράγραφο 47.

47. Για τους σκοπούς της αναγνώρισης των αποτελεσμάτων μείωσης του πιστωτικού κινδύνου πολλαπλής πιστωτικής προστασίας που, ως αποτέλεσμα της κατανομής που πραγματοποιείται από το ίδρυμα σύμφωνα με την παράγραφο 46, καλύπτει το ίδιο μέρος ενός ανοίγματος, τα ιδρύματα μπορούν να χρησιμοποιούν μία από τις προσεγγίσεις που ορίζονται στην παράγραφο 31(α). Ειδικότερα, για τους σκοπούς της εφαρμογής της προσέγγισης αντικατάστασης των παραμέτρων κινδύνου και για τον υπολογισμό του κατώτατου ορίου στάθμισης κινδύνου, τα ιδρύματα θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες μεθόδους για να αντλήσουν την LGD ενός συγκρίσιμου άμεσου ανοίγματος έναντι του εγγυητή, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων μείωσης του πιστωτικού κινδύνου της πρόσθετης πιστωτικής προστασίας:

(α) Όταν συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή εμπίπτουν στο πεδίο ενός συστήματος πιστοληπτικής διαβάθμισης για το οποίο το ίδρυμα δεν έχει λάβει προηγούμενη άδεια να χρησιμοποιήσει εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το ίδρυμα θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις τιμές LGD που προβλέπονται στο άρθρο 161 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, αντικατοπτρίζοντας, κατά περίπτωση, τη χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, εφαρμόζοντας τις σχετικές απαιτήσεις του κεφαλαίου 4, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού.

(β) Όταν συγκρίσιμα άμεσα ανοίγματα έναντι του εγγυητή εμπίπτουν στο πεδίο ενός συστήματος πιστοληπτικής διαβάθμισης για το οποίο το ίδρυμα έχει λάβει προηγούμενη άδεια να χρησιμοποιήσει εσωτερικές εκτιμήσεις της LGD σύμφωνα με το άρθρο 143 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013, το ίδρυμα θα πρέπει να χρησιμοποιεί την LGD συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή που περιλαμβάνει το αποτέλεσμα πρόσθετης μη χρηματοδοτούμενης ή χρηματοδοτούμενης πιστωτικής προστασίας. Εάν τα ιδρύματα δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσουν την εν λόγω πρόσθετη πιστωτική προστασία κατά την εκτίμηση της LGD συγκρίσιμων άμεσων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή, τότε:

(i) εάν η LGD των μη εξασφαλισμένων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή είναι χαμηλότερη ή ίση με την LGD των μη εξασφαλισμένων ανοιγμάτων έναντι του οφειλέτη, θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις εκτιμήσεις LGD του ανοίγματος έναντι του οφειλέτη που αντικατοπτρίζει το αποτέλεσμα της πρόσθετης πιστωτικής προστασίας· ή

(ii) εάν η LGD των μη εξασφαλισμένων ανοιγμάτων έναντι του εγγυητή είναι μεγαλύτερη από την LGD των μη εξασφαλισμένων ανοιγμάτων έναντι του οφειλέτη, ή εάν τα ιδρύματα δεν είναι σε θέση να πραγματοποιήσουν μια τέτοια σύγκριση, θα πρέπει:

- για εγγυητές μη λιανικής, να χρησιμοποιούν είτε τις σχετικές τιμές LGD που ορίζονται στο άρθρο 161 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 που αντικατοπτρίζουν, κατά περίπτωση, τη

χρηματοδοτούμενη πιστωτική προστασία, εφαρμόζοντας τις σχετικές απαιτήσεις του κεφαλαίου 4, τίτλος II, τρίτο μέρος του εν λόγω κανονισμού, ή την εκτίμηση LGD που εφαρμόζεται σε μη εξασφαλισμένα ανοίγματα έναντι του εγγυητή. Η επιλογή μεταξύ αυτών των δύο εναλλακτικών πρέπει να είναι συνεπής για τον τύπο ανοίγματος έναντι του εγγυητή.

- για εγγυητές λιανικής, να χρησιμοποιούν την εκτίμηση LGD που εφαρμόζεται σε μη εξασφαλισμένα ανοίγματα έναντι του εγγυητή.